

Zbrana literarna dela brezdomcev in prostovoljcev ob
slovenskem kulturnem prazniku

Skupaj v boju za dobro

Ljubljana, februar 2015

SKUPAJ V BOJU ZA DOBRO

Skupaj v boju za dobro na ulici stojimo
in srečo ter kovančke lovimo.

Ko skupaj se držimo,
v dobrem lahko živimo in
nove cilje lovimo,
kljub temu da v revščini živimo.
Kljubujemo viharjem in
naprej hitimo.
Če do nas pride zlo,
mu takoj NE rečemo.

Skupina vezičarjev

Borim se za boljši jutri.
Rada bi dobila stanovanje, da bi bila na toplem. Upam, da me bo zdravje še služilo.
Rada bi še, da bi, ko bom v penziji, uživala.
Rada tudi vsakomur pomagam.
Bila sem sama, ko mi je umrl mož. Pomagal mi ni nihče.
Borila sem se tudi, ko mi je zgorela hiša.
Rada bi tudi, da bi se s hčerko razumeli.
Sedaj pa upam, da bom še bolj vesela, ko bom na svojem.
Rada bi bila še bolj dobrovoljna in vesela.
Pomagala bi še ostalim starejšim, ko sami ne morejo.

Dajana

Najbolj bi me veselilo, da bi bilo vse v redu. Da imam službo.

Da bi se imeli skupaj vsi radi, brez kreganja, pretepanja, drogiranja, pijanstva on ostalih stvari.

V Dnevnem centru imam vse rad, le nekateri mi niso všeč; uničujejo svoje življenje.

Alkohol, droga ipd. – moje mnenje je, da je potrebno to spremeniti čim prej.

Upam, da ne bo več tega.

Želim tudi, da vsi mladi najdejo zaposlitev.

Dejan Femič

Ljudje mislijo, da sem slab.

Nasprotno.

Sem boljši od vseh tistih,

ki mi sodijo.

Nisem drzen

ampak ne pustim,

da hodijo po meni.

In nisem hudoben,

samo vračam udarec z isto mero.

Toda razlaga je to,

da na mojem obzidju

dobri ljudje stopijo z mano,

slabi pa ostanejo za zidom.

Alojz Gorenc

Počutim se zelo odlično.

Še eno leto in pol...

Jutri bo zame spet en lep dan.

Pridem na molitev in

Helena bo prinesla solato;

Najedla se bom vitaminov.

Jutri bo nov in lep dan za mene.

Danica

Skupaj v boju za dobro
pomagamo ljudem, prepevamo pesmi.
In jih učimo,
da enkrat bodo dobri ljudje.
In imeli bi vse,
kar bi radi ali bi si želeli.

Alojz in Nejc

Rada prihajam v Dnevni center, ker sem vesela družbe.

Mojca

Zadeva – Rudek

Pred parimi leti sem se ločil od žene, sedaj iščem novo ljubezen. Borim se za novo ljubezen...

Rudi

V boj skupaj,
dragi brezdomci. Tudi meni ni lahko, vendar sem skupaj z vami v boju za boljše vseh nas.
V teh časih je zelo težko biti brez strehe in brez toplega doma.
Bomo zdržali.

Senad

Ime mi je Ivan, prihajam z Dolenjske.
Želim si mir in svoje stanovanje.

Ivan

Trideset let človek živi na ulici
In noben mu ne pride do kože;
In pod kožo tud ne.
Ljubezen vse združuje.

Andrej Grozni

Sedanjosti ni.
Je ni in je ne bo.
Pa bi jo rad imel.
Marsikaj iz sedanjosti me boli.

Damjan

Ko se bodo vse vojne sveta nehale,
bomo mogoče spoznali,
da še seveda ni vsega konec.
Za boljši jutri...

Aleks

MISEL

Vesel sem, da sem živ,
čeprav sem imel bližnje srečanje z vlakom
na negativen način.

Ne razmišljam več,
vse sem premislil.
Hujšega se mi ne more več zgoditi.
Nič me ne preseneti,
vse sem dal že »skoz«.

Eni uporabljajo denar za familije, za življenje,
eni pa ga zbirajo – ti so najslabši.
Eni so uporabniki, uporabljajo denar za življenje.
To je v redu.
Eni pa so zbiratelji denarja,
vsega imajo polno rit, denarja na kupe.
Ne vedo pa kaj bi z vsem tem denarjem.

Ne poznajo donacije,
ker bi bili potem prikrajšani pri denarju.
To je pohlep.
Mislijo, da je njihov denar več vreden.
Če bi donirali, bi jih pekla vest.

Imejte, kar imate.
Nismo vam nevoščljivi.
Če pa bi stopili v našo vlogo,
bi težko preživel dlje časa.

Zdravko Pintarič

MED TELESOMA ČLOVEŠTVA IN APOSTOLSTVA

Zemlja ima največjo Biodiverzitetu
in je najbogatejši del Vsega,
vsemu članstvu Verodostojnega.

Dobra in lepa Prajuha
svobodne volje in amnezije.
Drug drugemu živimo blagoslov.

Otroci Nebes korakajo prek posvetnih pist,
pa spregledajo palico kot da je korenček.
Bili močni: siromašni in šibki premožni zaradi ravnotežja igre?!
Namesto služenja evru:
celosti vseh kraljestev,

pa izkorenini samozadovoljstvo.
Celica sodeluje s sosedom!

Dobro ždi v Globinah, slabo na površini.

Eden Fohartom

Ljudje so zelo nesramni,
mislijo samo na sebe in na svoje dobro,
katerega ne poznajo.
Lahko mi, ki smo v totalnem dreku,
njim pomagamo.
A oni nočejo,
ker se počutijo bolj višavno.

Sem narkoman dvajset let
in se temu skušam izogniti.
Drugi narkomani,
ki so v istem ali večjem problemu,
nočejo poslušati.
Mislijo, da so boljši kot mi.

Vsi enaki, vsi enakopravni
in med nami narkomani ni nobene razlike.

Mi narkomani verujemo samo v laž in dobiček.
Tako se gre.
On bo meni lagal,
da bo dobil od mene dobiček.
Oni lažejo sami sebi,
lažejo nam.

Aleks

KAJ SEM SE TE DNI NAUČILA

Zadnjič je neki modri mož dejal: »V našem življenju so pomembne odločitve!« in nato je še hudomušno, na pol v šali na pol zares, nadaljeval: »In potem so naši otroci doma pri svojih mamah do 40. leta in niso ne za v kloster (samostan), ne za v zakon!«

Bom pustila kloster in zakon ob strani, saj so sedaj drugi časi, ampak...vsekakor se mi je prvi stavek motal po glavi še kar nekaj časa. Drži; odločitve v našem življenju so pomembne! Odločitve nas namreč na nek način definirajo, oblikujejo, opredeljujejo in od tega je odvisno, kakšno življenje bomo živeli!

Bomo ostajali v naših »conah udobja«, kjer je vse poznano in utečeno??!!...Tam je tečna mama, tašča, nergajoča žena/mož, neposlušni otroci in domače živali, zoprna soseda pa še sosed zraven, nerazumevajoči šefi pa še bi se mnogo tega našlo! Ali pa sprejmemo odločitev in se (končno) vprašamo: Česa si v resnici želimo?!?

Če pogledamo najprej sebe (ne sosedovih in vseh ostalih) in si iskreno odgovorimo, kaj je tisto, česar si v resnici želimo in je prav samo za nas (ne pa za vse ostale), smo naredili prvi korak. Ni enostavno! Še težje pa je narediti prvi pravi korak v to smer – sprejeti odločitev!

Ne glede na posledice, je to edina prava pot, ki prinese veselje in radostne trenutke, seveda pa tudi bolečine in žalost. A šteje samo tisto lepo, ki odtehta vse ostalo!

Kaj bo torej vaša prva odločitev?

Darja Grad

NAJLEPŠE V ŽIVLJENJU

Oni dan me je vprašal najmlajši izmed mojih štirih otrok: Kaj je najlepše v življenju? Na videz preprosto vprašanje; samo pomisliti je treba, kaj nas osrečuje in odgovor je na dlani!?

Med srečo prav gotovo štejem rojstvo otroka; ni lepšega trenutka, ko v naročju držiš sad svojega telesa in ljubezni! Ko ga gledaš, vsega nebogljenega, odvisnega od tvoje ljubezni, ko nagonsko išče tvojo toploto in se obrazek ves svetel obrača k tebi!

Srečo najdem v svojih vzponih, ko se utrujena in zadovoljna oziram na prehojeno pot in s ponižnostjo in vzdihom delam zadnje korake, srečna, da sem varno in srečno nazaj in z načrti za nova doživetja... Ljubezen do gora, narave, skal.

Sreča je v iskrenem prijateljstvu, ko si sprejet ravno tak kot si in na ravno tak način sprejemaš sebi drage; ko spontano rečeš: rada te imam!

Sreča je, ko končam začeto delo, lep sončen dan, prvi zvonček spomladi, vonj prve pokošene trave, barve jesenskega listja, prva snežinka, pogled ljubljene osebe, dotik, poljub...

In ko tako razmišljam, ugotovim, da se vedno pojavlja ena in ista beseda: LJUBEZEN! Tako preprosto, pa vendar: neizmerna sreča, čustvo, ki ti natakne "rožnata očala" in je življenje samo ena velika radost, dajanje in prejemanje... Pa tudi bolečina! Brez nje je življenje pusto in prazno, z njo pa...?

Darja Grad

SKUPAJ

Ko te pogledam, vem,
da v tvoji bližini varna sem,
naj karkoli se zgodi,
ob meni boš ti,
mi podporo, moč, ljubezen dajal
in me k plemenitim ciljem gnal.

Danes te podprem jaz,
jutri mene ti,
skupaj pa iščeva voljo Boga.

Veva, da ljubezen je prava pot,
da dobro je ostati v sebi otrok,
preprost in iskren,
poln zaupanja in hrepenenj.

Sama majhna in nemočna sem,
a ko pridružiš se ti
in mi še mi Bog milosti podeli,
se lepota in bogastvo srca rodi.

Zdaj podajam skupaj s tabo se na pot
prek bolečin, temin in zmot,
v globino srca, iskat plamenček upanja,
ki kazal na smisel mi bo,
mi odpiral srce in roko,
da ljubezen in mir bosta lahko v meni zaživela
in da v polnosti Božjega otroka v meni razvnela.

Mateja Debeljak

KAKO SEM PRAZNA,

ko popustim pritisku
po užitku,
ki me vabi in mi obljublja vse občutke raja!

Mami me, razvaja,
da mi čutiti,
da sem na vrhu svojih moči,
popelje me v svet,
kjer se cedita mleko in med,
kjer je vse lepo,
kjer je vse lahko.

A ko opojnost mine, ...
... ostanejo le skomine.

KAKO SEM PRAZNA!

In potem hočem spet in spet ta občutek,
hočem še več opoja,
svoj nemir hočem umiriti,
hočem se spočiti
in se zopet potopiti
v svet, kjer ni potrebno nositi
teže življenja.

OH, KAKO SEM PRAZNA!

Kaj bi naredila,
da bi se umirila,
da bi se dobro počutila.
Spet bom grešila!
In spet se bom zbudila ...
PRAZNA! PRAZNA!

Prazna od užitka,
prazna od poraza,
ker sem popustila obljubam o raju,
ki se vedno razblini
in me vrže nazaj
v sivi svet ... Samo!
In vem, da to ni raj!

Moram nabrati moči,
okrepiti vse sile,
da vzdržim pritisk,
da prenesem goro želje po sladki
odrešitvi,
da ohranim razum,
ki mi nekje iz globine govori,
da nočem biti prazna,
da hočem živeti,
da se moram upreti!
Da je laž tisti raj,
ki me vleče nazaj v prelepo
omamo
in me pušča samo!
Laž je!

Zato se borim,
da ne popustim!
Padem pa se spet zaletim,
ampak grem naprej v svet,
kjer je sicer težko in boleče,
a vem, da je to edina pot do sreče,
tiste sreče, ki ne obljublja lažnih
obljub,
ampak me počasi napolni z bližino,
z življenjem,
z vedrino.
V svet, kjer nisem prazna lupina,
izžeta od užitka,
ampak sem spet jaz,
saj je dobljena še ena bitka!

Nuša Zavašnik

FEBRUARSKI PLES SNEŽINK

Skozi okno opazujem poplesavanje snežink.
Veter jih nosi zdaj sem zdaj tja.
Vsaka izmed njih ima drugačno obliko in je enkratna.
Snežinke nimajo imena, tako kot ga imamo mi ljudje,
a vendar imajo istega Stvarnika.

Opazujem snežinke, druga na drugo padajo
in nam prinašajo sneg, to zimsko veselje.
Samo kompaktno povezane med seboj lahko gradijo.
Na nek način so podobne nam:
nihče ne more sam graditi doma,
prijateljskih odnosov,
nečesa novega –vsak potrebuje nekoga.

Opazujem, kam gredo vse te snežinke?
Počasi se topijo, izginjajo.
Kmalu se jih nihče ne bo več spominjal.
S človekom pa ni tako: njegove odločitve ostanejo
v Božjem spominu in v njegovi ljubezni.
Bog je dal človeku svobodo, ker ga ljubi in neizmerno spoštuje.
Na človeku, je v katero smer bo usmeril svoj 'življenjski ples'.

Skupaj z Edvardom Kocbekom lahko rečemo:
»Rojstvo je močnejše od smrti,
vztrajnejše od obupa in samote,
silnejše od hrupa in greha,
slovesnejše od zavrženosti.
Nikoli ne bom prenehal biti.
Nikoli.
Amen.«

Dominik Janez Herle

KOLEŠČKI SVETA

Izgubljena med ljudmi,
vse okrog mene hiti
in včasih se zdi,
da svet se brez mene vrti.
Je zobnik kolesa sveta
izgubil mojega?

Kot otok samote,
včasih poln sramote...

Počasi se stran od sebe ozrem...
Tvoj pogled prestrem...
In vem,
lahko znova začnem!
Zgrabim sama koleščke sveta
in jih poženem v smer dobrega.

Tina Čerin

SEM MISLIL, DA SEM SAM

Sem misli, da sem sam
na sredi teh valov,
na sredi teh vetrov
in nisem vedel kam.

In vendar Ti si bil,
mogočni moj Gospod,
z menoj prav vsepovsod,
ko jaz sem boje bil.

Podal si mi roko,
me dvignil iz nizkosti,
pokazal pot kreposti,
pokazal pot v nebo.

bl. Lojze Grozde

Skupaj v boju za dobro

Prostor za moje zapiske: